

БАГАТІ ТЕЖ ПЛАТЯТЬ. ЧЕСНІ!

"Сьогодні кожен, хто цинить та любить Україну, має в неї вкладати. Так би мовити, "прив'язати" себе. Тоді ти не втечеш..."
Георг Кривецький,
бізнесмен-мільйонер

Не можна не погодитися з цими словами. Але є одне питання: до кого вони звернуті? Мабуть до тих, хто хоче чесно заробити свої гроші. Ті, хто ще робить, і так "прив'язати" до своєї країни. Погана вона чи добра. Вони не виводять свої кошти до офшорних зон. Вони роблять усе, щоб люди, котрі працюють на їх підприємствах, мали гідну зарплатню та безпечні умови праці на виробництві. І це не зважаючи на постійний тиск купів державних структур та окремих можновладців, що намагаються паразитувати на чесно працюючих підприємствах. Як відомо, і таке у наш час постійно трапляється.

Сьогодні набагато більше негативних прикладів того, як десятиліттями паталогічно жадібні багатії вижимають з "прихватованих" підприємств доходи, не вкладаючи у розвиток виробництва ані гривні, не роблячи нічого для їх забезпечення сучасним обладнанням. Вичапати усе, що можливо, зі старої техніки та людей, не зупинюючись навіть перед небезпечною загибеллю своїх працівників. Що наочно підтверджують події у вугільній промисловості. Та, на жаль, не тільки там. Якщо щось трапляється - замість констатації реалій виробництва продажні комісії та суди кивають на "людський фактор". Виключення - поодинокі.

Але багаті теж бувають різними. Добре, коли потяг до здириництва та крадіжок не захоплює душу тих, кого називають у нас на західний манер "бізнесменами". Таких на старовинний кшталт хочеться назвати добродіями, а не "бізнесменами". Саме у них попри вовчі закони сучасного бізнесу залишаються в душах добрі бажання, спрямовані на покращення життя як частини їх співгромадян, котрі працюють на їх підприємствах, так і усієї країни в цілому. Це трапляється, коли хазяїн - справжній патріот своєї країни. Але, на жаль, поки що це спостерігається порівняно не часто.

Сьогодні, мабуть, лише мала дитина не знає, хто такий олігарх. Іншим це відомо. Зрозуміло, що не в тому сенсі та тлумаченні, як це подає "вікіпедія", а у досити, так би мовити, "приземленому", простому. Це означає - мерзотник, крадій, ворог свого народу та паталогічно жадібна людина. Не будемо це спростовувати. Бо вони, тобто українські олігархи сьогодення, того не варті. Скільки б тих грошей у них не було. Бо щось не видно сьогодні їх активної діяльності на користь українського народу.

Проте, якщо подивитися в глибини нашої історії, так було не завжди. Колись, як кажуть - "за царя", лише у Києві в різні часи мешкало достатньо заможних людей (які були за ними часами не менш багаті, ніж теперішні олігархи), котрі різночл. відрізнялися від своїх наступників, яких ми маємо неприемність спостерігати сьогодні. Вони будували університети, лікарні та притулки для незможних, гімназії та училища, годували та одягали безпритульних, утримували лікарні та музеї.

Імена Терещенків, Василя Симиренка, Михайла Дегтярєва, Олексія Бобринського та інших меценатів Києва залишилися у влчній пам'яті нащадків. Чи залишаться таким самим чином у пам'яті вже наших нащадків хтось із заможних людей сьогодення? Дехто -

РОЗДУМИ НА БОЛЮЧУ ТЕМУ

неодмінно. Але саме дехто. Теперішні заможні люди вражають не добротою, чесністю та благодійністю, а скоріше безпринципністю, нищізною, нахабством та видатною жадібністю. Просто вони не ті, хто заробив свої гроші наполегливою працею та особистим розумом. Вони їх вкрали. Мабуть, це і є головним критерієм, за яким можна оцінювати багатих людей.

Діти трударів-мільйонерів спадкували від батьків не лише сімейні статки, але й добрі риси характеру та високу працьовитість. Їм було з кого брати приклад. Діти теперішніх крадіїв у своїх справах далеко від своїх батьків не пішли. Як то кажуть, "яблучко від яблуні..."

Цікаво те, що українці, які заробили свої великі статки чесним трудом за кордонами України, так само шляхетні, як і їх колеги в Україні. Незалежно від того, з яких вони сімей - робітників, селян чи службовців. Праця робить людей шляхетнішими. До речі, чим нижче був статус батьків майбутніх мільйонерів, тим вони були активніші у досягненні своїх мрій. Лише пізнавши злидин, починаеш реально оцінювати статки. Діти крадіїв ніколи цього не відчувають. Тому, як водиться, їх діточки з часом пускають батькові статки "по вітру".

Наші співвітчизники прославляли свою Неньку-Україну далеко за її кордонами відповідним чином. Не можна не згадати таких видатних представників української діаспори в Канаді як відомого мільйонера-мецената Петра Яцика та державного діяча Канади, її Генерал-губернатора Романа Платишина...

Тож можна констатувати, що головний критерій "людських мільйонерів" - зароблені, а не вкрадені гроші... Такі люди можуть запросити допомоги нужденним, підтримати дітних людей, не вагаючись надати термінову допомогу в разі гострої необхідності, коли мова іде про життя та смерть. Вони є. Але вони, як правило, люди скромні. І роблять свої добрі справи без зайвого галасу. Чого не можна сказати про тих, хто гроші не заробив, а накрвав. Звичайно, такі "меценати" та "годовники" крадуть мільйон, а коли роблять з цих грошей щось для людей на десять тисяч, здіймають галас на три мільйона. Таким чином працюють усі засновані ними так звані "благодійні фонди". Гроші треба "відмивати", ось вони й "працюють". Справжні благодійники роблять інакше.

У нас цілий під'їзд пенсіонерів, - свідчить мешканець п'ятиповерхівки. - Всі працювали на заводі та отримували квартири в 60-х, і всі приблизно одного віку - 80 років та старше. Онук однієї бабусі, Юрій, виріс, і в свої 35 років заробляє пристойні гроші. Раз на місяць він приїжджає з помічником, обходить квартири, дзвонить і кричить: "Бабуські Тимур і його команда прибули!" Це означає, що всі бабусі пишуть списки продуктів або чоловічих справ. І все купується, ремонтується... Ні, бабусі не самотні, і діти їх не забули. Просто Юра хоче допомогти. І допомагає.

Вимагати такого "меценатства" від усіх заможних неможливо. Це - веління високої душі того, хто не тільки живе та працює сам, але також надає можливість жити іншим. Навіть допомагає. Але як приємно відчувати, що гроші потрапили у дійсно добрі та хазяйновиті руки...

У мене є мрія, що з часом в Україні гроші потраплятимуть саме у такі руки. І тих людей, котрі мають великі гроші, називатимуть по-різному: тих, хто заробив сам - багатими (від слова Бог), а крадіїв - просто жлобами. Навіть не олігархами.

Журналіст Олексій Черні

ЕКСПРЕС - КОНСУЛЬТАЦІЯ НОТАРІУСА

Я пенсіонерка. Скажіть, чи потрібно мені платити податок на спадщину, якщо я є кровною племінницею людини, який залишив заповіт?

Згідно з пп. "А" п. 174.2.1 п. 174.2 ст. 174 НК України, вартість власності, успадкованої членами сім'ї спадкодавця першого ступеня споріднення, оподатковується за ставкою 0%. П. 14.1.263 ст. 14 ПК України, членами сім'ї фізичної особи бірочного ступеня споріднення вважаються її батьки, чоловік або дружина, діти, у тому числі усиновлені. Інші члени сім'ї фізичної особи вважаються такими, що мають другий ступінь споріднення.

До спадкоємців, які не є членами сім'ї спадкодавця першого ступеня споріднення, у цілях оподаткування застосовується ставка в розмірі 5% від вартості об'єкта спадщини, який успадковується.

Крім того, право на застосування нульової ставки мають також:

Особа - інвалід I групи або особа, яка має статус дитини сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування, якщо спадкується нерухоме майно, рухоме майно, сума страхового відшкодування;

Дитина - інвалід, яка успадковує нерухоме або рухоме майно.

Перша дружина померла 30 років тому, але від першого шлюбу у неї залишився син, який прописаний у моєму будинку, де не проживає. З нинішнього дружиною я перебуваю у шлюбі вже 27 років, оформив на неї заповіт. Більше рідних у мене немає. Скажіть, чи має право претендувати на майно син від першого шлюбу після моєї смерті? Син недоуздий, п'є, а не хотів би, щоб б мій дружині довелося ділити з ним будинок. Як я можу себе убезпечити?

Право на обов'язкову частку у спадщині - це особисте майнове право неприцездатних спадкоємців першої черги. Вони мають отримати визначену законом частку в спадщині незалежно від змісту заповіту.

Згідно зі ст. 1241 ЦК України малолітні, неповнолітні, повнолітні неприцездатні діти спадкодавця, неприцездатні вдова (вдовець) та неприцездатні батьки спадкують, незалежно від змісту заповіту, половину частки, яка належала б кожному з них при спадкуванні за законом (обов'язкова частка).

Відповідно до ч. 1 ст. 1241 ЦК України розмір обов'язкової частки у спадщині може бути зменшений судом з урахуванням відносин між членими спадкоємцями та спадкодавцем, а також інших обставин, які мають істотне значення.

Заповіт - це особисте розпорядження фізичної особи на випадок своєї смерті.

Якщо Ваш син не підпадає під перелік осіб, які мають право на обов'язкову частку у спадщині, то Вам немає про що хвилюватися.

Мому батькові 90 років. Прийшов папір з вимогою виплати боргу за радіотомку, якою він не користується вже 5 років. Ми зверталися до філії Укртелекому для розірвання договору, але там відмовили. Причина: з'явиться повинен батько, який за станом здоров'я цього зробити не може. Що робити в цій ситуації?

Стаття 651 ЦК України передбачає підстави для зміни або розірвання договору. Для розірвання договору буде достатньо заяви батька про розірвання договору із зазначенням реквізитів цього договору та, звичайно ж, за його підписом. Також у заяві вкажіть, що б додаткову угоду про розірвання договору відправили по пошті.

Дану заяву необхідно відправити рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

У відповідності зі ст. 257 ЦК України, загальний термін позовної давності складає три роки. Термін позовної давності починається з дня, коли особа дізналася або могла дізнатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила (ст. 261 ЦК України). У даному випадку Укртелеком має право вимагати погашення боргу тільки за 3 роки.

Бованенко Олександр
Адвокат, Київ

МОЄ ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. НАРОДЕ, НАМ БУТИ?!

Голова політичної партії "Трибуна" Олександр Семенко

менталітету, чвар у "верхах", на геополітичну особливність... І звести все до особистості, до україніця, що, до речі, було б не так далеко від істини. Але ця істина - теж наслідок. Чому ж ми такі? Через бідність політичної, правової, ментальної культури. Далеко не потрібно йти: погляньте навкруги себе, навіть у своїй родині.

Без зміни людини не зміниться країна. Та щоб змінити людину потрібні нові. Ці умови називаються системою суспільного життя і державного управління. Тут корінь усіх проблем.

Он ліс вирізають: Карпатом, Україні загрожує екологічна катастрофа. Влада - "в долі", а обиватель мовчить! Дивлячись на Полісся стає просто страшно, бо земля тут перетворюється на декорацию місячного ландшафту. Тисячі "старателів" (можна сказати "злодіїв", бо крадуться загальнонародне) видобувають бурштин. Влада - знову "в долі"! Усюди проглядається тільки безумство, тільки логіка зиску, прибутковості.

Влада - "в долі", а обиватель мовчить. Мовчить, мовчить, і знову мовчить, бо це твориться в державі, яка для обивателя чужа. Стільки вас, обивателю? І на це є відповіді... А стільки, скільки голосують "за гречку"! Сьогодні за подачку, за гречку, а завтра - раби, і не тільки вони! З цього рабства можуть не звільнитися й ваші правнуки. Схаменіться!

Між народом і державою - прірва. Приховати що прирву народом повним верховенством держави, в тому числі пропагандою, страхом, примусом (так приблизно робиться в світі, так добилися порядку передові держави світу, та мають порядок, у тому числі захист держави. І хоча система жорстка, але для всіх. Тобто і для влади! Тоді влада - не краде). Подолати прирву можна ще одним способом: перетворити обивателя в громадянина, віддати владу людям, під їх контроль, під їхню відповідальність.

Так, а не інакше, влаштовані відносини між населенням і державою в більшості європейських країн, внаслідок чого населення там набуло рис народу. Це потрібно було робити у нас ще з 90-х. І зараз так життя вкрай необхідно організувати в Україні. Інакше, не дай Боже - крах. Цього нам наші діти не простять!

Знані науковці - юристи, посилаючись на природу права, переконливо доводять, що сформована в Україні парадигма "народ - влада - Конституція" створює логіку демократії. Виходить, що народ (як джерело влади) створює владу, яка пише Конституцію, щоб за її допомогою (або уникаючи її норм) тримати народ у покорі! У нашій дійсності спотворення пішло ще далі: влада сама себе і створює зусиллям капіталу, а народ відіграє всього-на-всього роль статиста, голосуючи як скажуть, тим паче влада сама й рахує голоси.

Зрілка народ згадує, що він народ, та піднімається з протестом ("Україна без Кучми", два "Майдани" - тому приклади), однак влада (бізнес, кримінал) навчилася вигравати й від протестних акцій... Вочевидь парадигму слід змінити до вигляду: народ - Конституція - влада. Джерело влади - народ - повинен формувати свою Конституцію, у ній прописати суціль суспільних взаємин, систему державного управління, а саме, як пропонується партією "Трибуна", автоматизовану систему управління (вже розроблену) за новою технологією та принципом. І під цю систему підібрати фахову владу,

ПРОШУ СЛОВА

Ми втрачаємо свою державність. Сказати таке після 26 років незалежності ще недавно здавалося б святотатством. Але саме так і є. І причина тому не злі сусіди та не дивна за формою війна. Не анексія Криму, не байдужість Європи... Скажу Вам, мої дорогі українці, що причина в нас самих. Саме в нас! Легше було б посылитися на нашу багатокітву бездержавність, на наслідок цього, на геополітичну особливність... І звести все до особистості, до україніця, що, до речі, було б не так далеко від істини. Але ця істина - теж наслідок. Чому ж ми такі? Через бідність політичної, правової, ментальної культури. Далеко не потрібно йти: погляньте навкруги себе, навіть у своїй родині.

Мені люди ставлять запитання: "А що робити?" ЛЮДИ! Треба змінювати систему влади, те, що ми разом з науковцями пропонуємо, що в багатьох складових означає суттєву корекцію суспільного ладу - демократизацію всіх сторін життя в державі, автоматизований контроль народу над діями створеної ним влади. Конкретні кроки дій можна знайти в Дорожній карті політичної партії "Трибуна", в інших програмах, матеріалах, які підготовлені Центральною радою партії до українського народу.

Конкретні кроки для досягнення цієї мети: - схвалення Всеукраїнським референдумом нової редакції чинної Конституції України (НАРОДНОЇ КОНСТИТУЦІЇ) - за ініціативою народу, заради прийняття ним же виробленого Основного закону (а не кланами та олігархами), фахівцями та вченими, дійсними борецями за волю українського народу;

- запровадження Всеукраїнських Народних зборів, відсторонення будь-яких органів влади від втручання в Основний закон України;

- зміна виборчої системи на основі відкритих партійних списків, зниження прохідного бар'єру до 1% (до парламенту);

- мажоритарні вибори - для усіх рівнів місцевих рад;

- реалізація імперативної норми чинної Конституції про неможливість суміщати виборну посаду або державну службу з будь-якою прибутковою діяльністю, дотримання цієї вимоги до призначення на посаду, до реєстрації кандидатом в депутати чи на іншу виборну посаду;

- ліквідація адміністративної "вертикалі", справжня децентралізація з сильними повноваженнями самоврядних виборних органів публічної влади;

- проведення правової реформи з вдосконалення Конституції: парламентської, адміністративної, судової, місцевого самоврядування.

Він подумает, що це ідеалістичні міркування. Коли розумні ідеї оволодівають людьми, вони стають шіркком реальною силою, як це вже неодноразово засвідчувалося на майданах. Сподіваюся, що для Українського народу ідея Народної Конституції є більш життєво важливою, ніж ідея інтеграції в Європу. Та й остання ідея залишається утопією без наведення ладу з власною владою.

Це також моя відповідь тим, хто задає мені питання: "Як би мені прийти на державну службу, як би зайняти ту чи іншу посаду?" Запиту: "Чого ти ідеши на державну службу? Яка ідея у тебе?" Відповідь майже ніколи не чув. Шановний обивателю, нема чого тобі робити на державній службі. Там мають бути чесні, сумлінні, відповідальні, запропоновані народом України фахівці.

Як говорять мудрі люди, ми приречені стати розумними, тому що у нас немає іншого варіанту.

З повагою, голова політичної партії "Трибуна" Олександр Семенко

ЧИ МОЖЕ БУТИ ЩЕ ГІРШЕ?

СЛОВО ПРО ВЛАДУ

Журналіст Вікторія Петрова

Це питання вже кілька років поспіль задає собі, мабуть, кожен українець, отримуючи чергову комунальну "платіжку".

З початку березня місяця 2017 року побутові блага ще додали у вартості - нові квитанції за електроенергію аж ніяк не порадують споживачів.

За останні чотири роки електроенергія в Україні подорожчала майже у п'ять разів. А з першого березня завершився дворічний тарифний марфон - відбулося п'яте поспіль підвищення за останні два роки. Багатоетапний перегляд ціни на електроенергію було започатковано владою з "благою" метою: тарифи мали стягнути економічно обгрунтованого рівня, а енергоринок України - додатково наповнитися сотнею мільярдів гривень на рік. Ці гроші обіцяли пустити на модернізацію енергетичних об'єктів.

Таким чином маємо збір коштів та повну відсутність модернізації: ні оновлення зношених енергетичних мереж, ні спорудження сучасних електростанцій. А працівники енергетичних підприємств і далі скаржаться на низькі зарплати. Чому ж не вирішуються проблеми газу, річний обіг якої сягає майже 200 млрд. грн.? Куди зникають додатково зібрані кошти?

Відповідь на це питання дуже проста, але вона, як завжди, прихована за стіною брехні та популізму, під виглядом якого іде щинічне обкрадання усіх верств населення...

В останній час нам з самих високих трибун наполегливо проголошують, що факт чергового підняття ціни на електроенергію - результат транспортної блокади Донбасу. Не будемо зараз вдавняти до аналізу дій тих активістів, котрі стоять на межі з ОРДЛО, а просто звернемося до оприлюднених ще два роки тому графіків підвищення тарифів - поступове зростання ціни на комунальні послуги було заплановане з 2015 року. Мабуть, ще тоді чиновники знали про те, що через два роки буде блокада і завчасно приготувалися... Але якщо серйозно, то для того, щоб знайти відповідь, чому зростають суми за спожиті комунальні блага, достатньо лише знати, кому належить Донбаська паливно-енергетична компанія.

Таким чином, як наголошує портал АНТИКОР, головним бенефіціаром схеми щодо збільшення тарифів на електроенергію став ДПЕК Ріната Ахметова, а також власники облігацій енергохолдингу, серед яких опинилася й близька до президента Петра Порошенка компанія ІСУ.

От тепер і стає зрозумілим, чому Президент у своїй промові під час п'ятого засідання Ради регіонального розвитку так пильно наголошував про те, що не можна "виштовхувати окуповані райони українського Донбасу". Звичайно, не можна, бо власник багатомільярдних активів може образитися і розвернути фінансові потоки.

А факт, що цей донецький олігарх давно вже виштовхнув увесь Донбас з його населенням з культурного поля України, підготувавши добре підґрунтя для сепаратизму та війни, у владних кабінетах волюють замовчувати.

Колись Отто фон Бісмарк сказав: "Ніколи люди стільки не брешуть, як перед виборами, під час війни, та після поховання". І ця брехня, на жаль, оплачується з наших кишень.

Вікторія Петрова

У наступному бюлетені читайте інтерв'ю Першого заступника Голови політичної партії "Трибуна" Анатолія Львівна щодо сучасного стану авіаційної галузі України.

а також статтю Голови політичної партії "Трибуна" Олександра Семенко - "Свобода, а де умова правового прогресу?"

В НОМЕРІ: Відкритий лист громадянському суспільству - стор. 2

Інтелектуальний потенціал України - стор. 3

Юридична консультація - стор. 4

ШАНОВНІ СПІВВІТЧИЗНИКИ, ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ!

Майже весь час існування незалежної України в її державних інституціях спостерігалася досить негативна тенденція: чим далі, тим менше в цих органах залишалося справжніх професіоналів своєї справи. І це стосується не однієї певної галузі. Це, якщо подивитися уважно та неупереджено, стосується всіх ланок: як державного механізму, так і економіки України. Замість розумних, справжніх фахівців на керівних посадах опинилися невігласи та професійні нездар.

Професіоналізм як показник якості керівника з роками майже повністю поступився місцем кумівству, корупції, підлабузництву та партійній приналежності, а також іншим показникам, що не мають ніякого зв'язку з дійсно позитивними діловими та фаховими якостями керівника. Величезну шкоду професіоналізму керівників завдала система так званих "команд". Це коли черговий керівник-корупціонер тягнув за собою на нове місце своєї злочинної діяльності "своїх людей" - примітивних виконавців та професійних нездар, які мали дві вирішальні переваги: особисту відданість своєму патрону та мовчання щодо схем та оборудок викачування грошей як з бюджету, так і з громадян.

Що з цього вийшло - судити вам. Навіть запрошення "варягів" із-за кордону не вирішило проблеми дефіциту високопрофесійних керівників та забезпечення державного механізму кадрами, які мали б дійсно високий рівень професійної майстерності. У деяких випадках такі керівники стикалися з випадками брутального саботажу та кругової поруки і не здолали їх. Лише національні кадри, які знають зсередини проблеми нашого суспільства, спроможні зламати опір старої корумпованої системи.

Своїми першочерговими завданнями політична партія "ТРИБУНАЛ" вважає кардинально змінити старі схеми та якість керівництва, злочинну систему управління, перейти на електронні автоматизовані системи керування в основних галузях управління регіонами, галузями, державою та економікою країни, захистити працівників від свавілля керівництва. Тому ми закликаємо всіх професіоналів, майстрів своєї справи, котрим не байдуже майбутнє нашої країни, залучатися до лав нашої Партії, брати активну участь у політичному житті свого регіону. Можете бути впевненими, що досить скоро ваші патріотичні прагнення, професійні знання, вміння та навички будуть активно задіяні в керуванні державою та її економікою.

Нам, нашій державі необхідні дійсно професійні керівники на новому етапі розвитку України. Без високопрофесійних фахівців не можна побудувати нової, вільної та економічно розвинутої держави. Саме фахівці повинні розробляти нові закони, переробляти чи скасовувати згубні старі, тобто плідно працювати у Верховній Раді. Справжні професіонали повинні керувати державою та економікою країни.

Політична партія "ТРИБУНАЛ" звертається до тих фахівців, котрим не байдужа подальша доля наших дітей та нащадків, доля України. Ми готові почути думку та професійні поради фахівців усіх напрямків діяльності та запрошуємо їх до наших лав чи активної співпраці. Як сьогодні, так і у майбутньому, коли країні знадобляться справжні високопрофесійні спеціалісти, які здатні підняти управління державою та економіку на реально високий, новий та відповідний сучасності рівень, без чого неможливі ні дійсна незалежність, ні високі статки її громадян.

Це звернення - не пропаганда партії чи її реклама. Це констатація нашої загальної долі, котрій треба покласти край. Тому ми й звертаємося до всіх регіональних засобів масової інформації з проханням розповсюдити це звернення.

Нашій державі потрібні професіонали високого статусу, котрим сьогодні нема місця у владних структурах. Теперішній владі потрібні лише виконавці її волі, без честі та совісті, здатні лише грабувати свій і без того окрадений народ. Тож треба ламати систему, єднатися задля майбутнього.

При владі мають бути люди, які є спеціалістами високого класу, яким притаманний справжній патріотизм, які вміють та бажають працювати на благо України!

Президія Центральної Ради політичної партії "ТРИБУНАЛ"

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ТРИБУНАЛ" ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВУ УКРАЇНИ

Ми, патріотично налаштована, свідома, невід’ємна частина громадянського суспільства, звертаємося до Народу та державних інституцій України з метою доведення своєї позиції на вимогу часу.

Єдиним джерелом влади в Україні є її народ (ст. 5 Конституції України)! Відповідно до Конституції України - влада в Україні належить народу України. Народ України здійснює свої повноваження влади безпосередньо через референдум, вибори, народну законодавчу ініціативу тощо та через органи державної влади, органи місцевого самоврядування. Вищим органом народного представництва є Верховна Рада України.

Але в дійсності це не так!

Насправді існує суттєве протиріччя в формі державного правління в країні. Україна юридично є парламентсько-президентсько республікою, але сьогодні реально і фактично в Україні існує президентське правління, з ухилом до президентсько-парламентської форми.

Іншими словами, Президент і його команда фактично узурупували владу в країні та всіляко перешкоджають приведенню законодавства у відповідність до норм Конституції України. Скориставшись антинародними, антиконституційними законами та підзаконними актами часів Януковича на свою користь вони всіляко блокують передачу реальної влади Верховній Раді України, тобто Народу України!

Народ України у своїй більшості вважає, що народні депутати можуть все, але не хочуть. Насправді це не так. Повноваження народних депутатів фактично зведені тільки до законодавчої ініціативи й "натискання ґнопок", а при існуючій тотальній корупції - навіть ці повноваження здійснюються не завжди з їхньої волі. Народні депутати України позбавлені можливості контролю за діяльністю виконавчої влади, правоохоронних органів, адміністрації Президента України та державних адміністрацій на місцях. Причиною є прийняті ними ж діючі закони, що були пролобійовані олігархічними кланами.

Народ України вимагає від своїх обранців - народних депутатів - виконати свої конституційні обов'язки та зобов'язання перед виборцями: привести закони України у відповідність до Конституції України в частині передачі влади від Президента та його адміністрації **Верховній Раді України!** Тільки за умови виконання цієї вимоги влада належатиме Народу України.

Сьогодні, щоб відстояти свої права, все більше наших співгромадян вимушено вдаються до радикальних дій. Ми вже стали свідками провокацій, сутичок із застосуванням фізичної сили та зброї, що ставлять під загрозу громадянський мир, життя українців та цілісність країни. Війна на сході держави, де гинуть країні патріоти України, дає розуміння необхідності консолідації всіх верств суспільства не тільки для захисту від зовнішньої агресії, а також для подолання внутрішніх кричущих загроз в країні (масове зuboжіння народу, непрофесіоналізм і безвідповідальність чиновників, тотальна корупція в органах влади тощо), які посилюють радикалізм населення.

На превеликий жаль, передумови виникнення нових радикальних дій існують, серед яких є і такі, що спровоковані самою ж владою.

Проійшло вже 3 роки як відбулася Революція Гідності. А чи гідно живе сьогодні український народ? Знецінення більш ніж у 3 рази національної валюти, підвищення в кілька разів тарифів на житлово-комунальні послуги, цін на продукти, на ліки, інші товари... Руїнація систем державного управління, судів, правоохоронних органів, банківської системи; процвітання корупції на всіх рівнях і напрямках; неспроможність, злочинні діяльність, бездіяльність та безвідповідальність чиновників; ігнорування прав, свобод та інтересів громадян, латентний геноцид українського народу. Невже за це боролись?!

Зазначене вище спонукає нас звернутися до українського Народу як **єдиного джерела влади**, усіх політичних партій, громадських організацій, представників усіх гілок влади та гаранта Конституції України.

Протягом багатьох століть найвищими цінностями були й залишаються захист державою життя людини, її добробуту, забезпечення громадянського миру й територіальної цілісності країни.

Тому головне завдання сьогодні - виявити силу духу, налаштувати себе й своїх близьких на активну участь у формуванні якісно нового демократичного,

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ТРИБУНАЛ" ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВУ УКРАЇНИ

справедливого, громадянського суспільства.

Керівний склад усіх гілок влади в Україні та гарант Конституції повинні нарешті усвідомити той факт, що рівень терпіння більшої частини українського народу досяг критичної межі, а подальше нехтування проблемами, які накопичилися, **приведуть до непередбачуваних наслідків**. Зрозуміти, що **Україна може зникнути як самостійна держава**, якщо сьогодні ми не відпрацюємо конституційний, патріотичний "**порядок дій**".

Враховуючи викладене, **ВИМАГАЄМО:**

Від Верховної Ради України:

1. Усвідомити, що Україна - це парламентсько-президентська республіка, а не президентсько-парламентська!

Тому відповідальність за те, що відбувається сьогодні в Україні, покладено, насамперед, на Верховну Раду України та персонально на кожного народного депутата України.

2. Народним депутатам не забувати, що саме народ уповноважив кожного з них представляти інтереси НАРОДУ у вищому законодавчому органі влади в Україні, яким є Верховна Рада України.

3. Народним депутатам України припинити уникати відповідальності перед своїми виборцями, а проявити політичну волю дійсних народних обранців задля вирішення проблемних питань українського народу та країни в цілому.

4. Виходячи з принципу верховенства права та будучи представником законодавчої гілки влади, кожен народний депутат України повинен усвідомити своє **право вимагати** (без будь-яких додаткових повноважень) виконання законів та всіх, без винятку, рішень Верховної Ради України.

5. Внести зміни до закону "Про вибори народних депутатів України та про місцеві вибори" в частині посилення відповідальності депутатів всіх рівнів перед виборцями та порядку відкликання народних обранців.

6. Народним депутатам України вжити негайних заходів для приведення законодавства України у відповідність до вимог Конституції в частині не формальної, а реальної відповідальності державних органів та їх посадових осіб, їх підзвітності Верховній Раді України, яка повинна здійснювати функції парламентського контролю.

7. Народним депутатам терміново вжити заходів для **приведення повноважень народних депутатів України та Верховної Ради України у відповідність до повноважень передбачених парламентсько-президентською формою правління.**

8. Народним депутатам шляхом розробки відповідного законодавства негайно вжити заходів для припинення злочинної практики з боку органів виконавчої та судової влади, прокуратури, Адміністрації Президента України щодо вільного тлумачення законодавства України, зокрема шляхом видачі відомчих підзаконних актів, які викривляють суть закону або ґрунтуються на застарілій судовій практиці, що не враховує змін у законодавстві. У зв'язку з цим утворюються правові колізії та створюється можливість застосування того відомчого положення, яке вигідно в даний час органу державної влади.

9. Розробити та впровадити процедуру обов'язкового узгодження відомчих нормативних актів, які є **обов'язковими для застосування, не тільки з Міністерством юстиції, а й з Верховною Радою України** шляхом голосування в залі з попередньою перевіркою таких актів на відповідність всім вимогам закону. В іншому випадку всі відомчі роз'яснення матимуть загальноінформаційний характер.

10. Народним депутатам України негайно розробити та ухвалити закон про відповідальність посадових осіб Адміністрації Президента України, всіх органів державної влади, місцевого самоврядування, суддів **за вільне тлумачення закону, умисне викривлення його положень, формалізм у його застосуванні**, у якому також передбачити **відповідальність за надання формальних відповідей** на депутатські запити та звернення, а також на звернення громадян і не вирішення питання по суті.

11. Створити слідчу комісію та оприлюднити результати розслідувань щодо дії (бездіяльності) вищих посадовців держави, Збройних сил України, правоохоронних органів, що призвели до втрати Україною у 2014 р. контролю над Автономною Республікою Крим та м. Севастополь, а також частин територій Донецької та Луганської областей.

12. Створити тимчасову слідчу комісію з метою

встановлення і притягнення до кримінальної відповідальності винних у злочинній халатності, вчиненій при підготовці та підписанні Будапештського меморандуму 1994 року, за яким Україна позбулася ядерної зброї, що призвело до повної відсутності у вказаному документі обов'язку та механізму забезпечення військового захисту України від зовнішньої агресії країнами-учасницями Будапештської угоди.

13. Законодавчо врегулювати механізм імпiчменту Президенту України.

14. Негайно розробити заходи по припиненню військового конфлікту на сході країни.

15. Внести зміни до Закону України "Про очищення влади" щодо безпідставного та незаконного звільнення досвідчених співробітників органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

16. З метою забезпечення доступу до правосуддя зменшити ставки судового збору, що надасть громадянам можливість звертатися до суду за захистом.

17. Врегулювати на законодавчому рівні питання посилення громадського контролю за виконанням приватизаційних зобов'язань власниками приватизованих підприємств.

18. Ввести мораторій терміном не менше ніж 5 років на внесення змін до Закону України "Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації".

19. Прийняти законопроект щодо захисту прав власності, гарантованих ст. 41 Конституції України, у банківській сфері не тільки для фізичних, а й для юридичних осіб.

20. Негайно прийняти зміни до відповідних законів України щодо скасування оподаткування пенсій.

21. Прийняти законопроекти щодо заборони призначення на керівні посади в управлінсько-владних структурах іноземців, які отримали громадянство України менш як за 5 років; передбачити кримінальну відповідальність посадових осіб за порушення вказаних норм.

22. З метою подолання корупції запровадити в усіх галузевих, законодавчих, виконавчих та судових органах, в Адміністрації Президента України автоматизовану систему управління, що унеможливить корупційні прояви в державних структурах та суттєво **скоротить чиновницький апарат**.

Від Президента України:

1. Засвоїти, що **Україна - це парламентсько-президентська республіка, а не президентсько-парламентська**.

2. Виходячи з того, що Україна - парламентсько-президентська республіка, негайно ініціювати приведення законодавства України у відповідність до форми державного правління.

3. Припинити як гаранту Конституції латентний геноцид українського народу.

4. Дати доручення Раді національної безпеки та оборони України, відповідним структурам розробити й оприлюднити "**Першочерговий план заходів з подолання суспільно-політичної та соціально-економічної кризи в Україні**".

5. Дати відповідні доручення Генеральній прокуратурі України та притягнути до кримінальної відповідальності винних у розстрілі Майдану Гідності у 2014 році. Надати оцінку діям та бездіяльності співробітників Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України, які не виконали необхідних оперативно-розшукових та слідчих заходів щодо належного документування та розкриття зазначених злочинів. Оприлюднити результати службових розслідувань щодо вказаних осіб.

6. Терміново ініціювати розробку та прийняття закону, який **виключить довільне трактування законів України державними службовцями** різних гілок державної влади.

7. Вжити заходів, зокрема шляхом ініціювання розробки відповідного законодавства, з метою **негайного припинення та недопущення у подальшому підміни повноважень органів законодавчої та виконавчої влади, прокуратури і судів**, органами і окремими представниками Адміністрації Президента України та окремими "довіреними" особами.

7. Більш ніж наполовину скоротити апарат Адміністрації Президента України та заборонити її співробітникам втручатися в діяльність всіх гілок влади.

8. Надати доручення правоохоронним органам України притягнути до відповідальності керівників Міністерства аграрної політики та продовольства України різних складів уряду, державних органів та органів місцевого самоврядування за злочинне невиконання Закону України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві", **що призвело до крайнього зuboжіння сільського населення країни та вимирання села**.

9. Зобов'язати Національне антикорупційне бюро України та Національне бюро з питань запобігання корупції припинити практику декларативної боротьби з корупцією та вжити дієвих заходів щодо очищення управлінсько-владних структур від цього ганебного явища, починаючи "зверху".

10. Зобов'язати Національний банк України, Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, із залученням правоохоронних органів, повернути кошти, вкрадені банками у фізичних та юридичних осіб.

11. Вжити вичерпних заходів для повернення в Україну вкрадених і вивезених за кордон коштів.

12. Доручити контролюючим та правоохоронним органам перевірити законність, обґрунтованість підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги для населення України.

13. Зобов'язати Пенсійний фонд України негайно здійснити перерахунок військових пенсій у відповідності до ст. 17, 22, 24 Конституції України та ч. 4 ст. 63 Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" (в редакції станом до 01.01.2017).

У рещті рещт, ми ВИМАГАЄМО відновити конституційні права та свободи українського НАРОДУ.

Якщо викладені вимоги будуть проігноровані, політична партія "ТРИБУНАЛ" визнає діючу акцію антинародною та буде діяти з метою її легітимної заміни.

Не Народ має служити владі, а влада - Народу! Ми повинні не просити владу виконувати свої обов'язки, а вимагати! Наше майбутнє, майбутнє наших дітей та онуків залежать від нас з вами! В цей скрутний час для країни час вирішується доля кожного.

Політична партія "ТРИБУНАЛ" відкрита до спільних дій з усіма, хто поодієє таку позицію. ДЖЕРЕЛОМ ВЛАДИ Є НАРОД! СЛАВА УКРАЇНІ!!!

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Інтелектуальний потенціал України величезний. Це безперечно. Але протягом останніх років він стрімко руйнується. Деінтелектуалізація суспільства - одна з головних небезпек для історичних перспектив незалежної України.

З кого ж буде формуватися нова, справжня еліта? Як свідчать світовий досвід, при наявності інтелектуального потенціалу народу, а також патріотизму і дієздатності керівництва країни, економічну кризу можна швидко подолати, але відновити інтелектуальний потенціал дуже не просто. Інтелект наші формується десятками, а то й більше років.

Бюджетні відрахування на одного науковця в Україні в 50-60 раз менші, ніж у країнах Євросоюзу. За період 1991 - 2016 р.р. з України виїхало близько 16,5 тисяч учених найвищої кваліфікації (академіків, професорів, докторів, кандидатів наук). Особливо в останній період. Чим далі, тим менше вони спостерігають можливостей та наукових перспектив.

Що тривожно в Україні? Саме те, що більше 67 тисяч українських науковців перейшли в режим фізичного виживання: пішли у торгівлю, бізнес, сферу послуг і навіть у кримінальну структуру. Між іншим, однією із об'єктивних причин складності боротьби з організованою економічною злочинністю є те, що фінансові афери мають могутнє інтелектуальне забезпечення. Ці люди мають стати порядними й бути рушійною силою прогресу українського суспільства. Ось над чим повинна думати наша правляча "еліта", щоб оздоровити себе й суспільство в цілому.

Яка ж цінність нашої еліти в очах українських громадян?

На запитання: "Наскільки ваше життя залежить від тих, хто складає реальну правлячу еліту?" - **респонденти дали таку відповідь:**

- дуже залежить - 41%
- достатньою мірою залежить - 43%
- мало залежить - 7%
- майже не залежить - 6,5%
- важко відповісти - 3,5%

Є над чим міркувати нам усім. Дані свідчать про те, що народ усвідомлює свою залежність від еліти, алже якщо підсумувати 41% і 43%, то 84% є вагомий показник. Проте, цікаво: чи сама "еліта" усвідомлює свої обов'язки перед народом? Виходячи з даних громадської думки, рівень довіри до сьогоднішньої управлінської еліти мінімальний.

На запитання: "До кого Ви сьогодні більше прислухаєтесь, коли намагаєтесь зрозуміти, де правда, а де брехня у нашому суспільстві?" - респонденти відповіли досить очікувано. Таких, що прислухаються до правлячої еліти, виявилось - 1,3%, а 57% заявили, що до позиції еліти в цьому плані відчувають байдужість. **То виникає запитання:** "Чи потрібна народу така "еліта"? Чому ви такі? Коли ваше серце за народ зболить "шевченківською білью"?

На запитання: "У чому причина зневіри людей до правлячої еліти?" - відповідь неоднозначна: "Ті, хто отримав владу, перестають піклуватися про людей, дбаючи тільки про себе!" Так відповіли 79% респондентів.

Факти тривожні, приводять до висновку, що справжня еліта в Україні ще до цього часу так і не сформувалася. Поки що правлячій еліті не протистоить серйозна реформістська опозиція, що має місце в демократичних країнах.

Сьогодні політична партія "ТРИБУНАЛ", об'єднавшись з науковцями, фахівцями економіки, юриспруденції, трудовими колективами, громадськими організаціями, **поставила питання створення реформаторської опозиції**. Надзвичайний поштовх та сигнал дає нам молодь. Вона є і буде, і це реалії. Це резерви світлого майбутнього, які по-сучасному почали осмислювати свій статус в суспільстві.

Українську еліту (частково) можна назвати "квазіелітою", оскільки їй, як бачимо, не вдалося провести рішучих і комплексних соціальних перетворень, втримати випробування на моральну зрілість.

Суперечлива ситуація склалася навколо політичної еліти в Україні. З одного боку, в ралійські часи Україна не мала своєї повноцінної сформованої еліти, бо значна частина підготовлених до політично-владної діяльності людей переміщувалася до Москви. Дійсно, в Україні питома вага потенційної політичної еліти менша, аніж в інших постсоціалістичних країнах (Польща, Чехія, Словаччина тощо).

Правляча еліта в Україні поки що виявлялася не спроможною до швидких трансформаційних змін. Політичні аналітики партії "ТРИБУНАЛ" та багато інших аналітиків України бачать причини в тому, що:

1) пострадянська українська еліта склалася здебільшого з вихідців кланових груп, які бояться втратити владу;

2) не відзначається вона високою активністю, сучасною управлінською та професійною компетентністю;

3) розлад механізмів соціального контролю, що має місце на даному етапі в Україні, призвів до поглиблення моральної деградації більшості її представників, які "припливли" до корупції.

Існуючі "офіційно-елітарні" ніші вдосталь заповнені "zasлуженими діячами", "академіками", "лауреатами", але основні елітарні функції в цих нішах не реалізуються. Досить подивитися, що діється на даний час в Україні з освітою, мовою, духовністю, охороною здоров'я, виробництвом. Складностей багато в процесі здійснення модернізаційних процесів в державі, особливо в плані проведення адміністративної реформи.

Загалом формування національної еліти й лідерів сучасного парламентського типу в Україні тільки розпочинається. Цей процес вимагає часу, знань, практики, правового поля і особливо духовних засад.

Однак, крім особистісних оцінок вчених, респондентів, мають місце і певні закономірності. В перехідні періоди розвитку суспільства еліта формується з різних соціальних прошарків та груп суспільства. Циркуляція еліти проявляється в двох основних формах: зміна однієї еліти іншою і просування не еліти в еліту. Ми це бачимо на будівництві нашої держави за період 26 років поспіль, особливо останні десятиліття. Це є дуже актуальні проблеми нашого державного управління. Проаналізуйте!

Деформований соціальний процес негативно відбивається на психології та індивідуальній життєвій долі людей. Зауважу найбільше - це на майбутньому поколінні!!! Алже ми самі відтягуємо процес покращення життя наших людей, українців, та свого майбутнього. Ми знаємо, що в Європі рівень життя в кожній країні різниться. Чому? Кожна нація буде своє життя, життя свого народу та розвиток своєї Держави в цілому. Кожний українець має це усвідомити. Декларування переходу до демократичної моделі суспільного устрою на підставі ринкових відносин породжує тягу різних прошарків суспільства, в тому числі груп і осіб з низьким рівнем культури та моральності, "добитися" верхніх шаблів не відповідно своїй "елітності" та духовності. До чого це приводить? В сфері економіки - це живить тінькову економіку, в політиці - викликає зростання номенклатурності, бюрократизму, політичного нігілізму, посоромлення не тільки розуму, але й здорового глузду чесних людей елітарного олімпу України.

Причому в механізмі соціальних, управлінських перемішень "знизу- дотори" велику роль починають відігравати не особисті гідності, а й інші чинники (гроші, корпоративні, родинні та інші зв'язки). Скажу правду: так воно завжди й було. І мені, людині, яка не один десяток років проживла і відпрацювала за ралійських часів, видно: ми того не побузили, а ще більше розвинули той негатив. На жаль, цей прояв у більшості вищих ешелонх влади держави. Далеко не потрібно йти. Проаналізуйте, хто у Верховній раді України, хто міністри, хто їх заступники. Але ж їх за квотою призначають ті ж недолугі, вибрани нами, українцями, так звані "народні" обранці. А платять за все маґнати-олігархи та монополісти. Їм вигідно саме так. Прикриваючись "народними обранцями", вони без перешкод обраджають той самий український народ. Наживаються усі ті, хто при владі, а їхні діти лавно мешкають за межами держави. Вдумайтесь, хто ж ви!

Голова політичної партії "ТРИБУНАЛ" Олександр Семенко

ДЖЕРЕЛОМ ВЛАДИ Є НАРОД